sed bonum quod bene fit. Ideo dicitur ꝙ deus non est remunerator nominum sed aduerbiorum. vt de collusi.c.i. vbi glo: neqꝫ ad actus deus respicit. sed ad cor ⁊ ad spontaneas voluntates. xv.q.vi.c.i.in fine.

¶ Renūciare est remittere. vel negare. regre.s. lex aglia. vñ dr̃. liberꝝ est vnicuiqꝫ iuri suo renūciare.i. remittere ius suuꝫ ⁊ negare eo se velle vti. vt in.c.ad aplica. de regula. ⁊ vij.q.i.q̃ꝫ ꝑiculosū. de fo. cõpe. si diligēti. non põt tñ qs renūciare iuri suo cū ex sua renūciatõe etiā iuri alteri⁹ ꝑiudiciū generat̃. nec his ꝑ que deo ⁊ hoi obligat̃ vt votis. pollicitatõib⁹. iuramētis. ꝯuētionib⁹. cõpromissis ⁊ mr̃imonio q̃uis iuri exigēdi debitū bene renunciare possit. c. qdā. de ꝯuers. ꝯiug. Itē renūciās bñficio non põt illud repetere. c. sup hoc de renūc. nisi vi vel metu renūciauerit. tūc ipꝫ nõ amittit. vt. c. ꝑximo prealle. ⁊ c. accepta. de resti. spo. ⁊ põt qs renūciare bñficio ꝑsonali nõ illi qđ est collegio īdultū de pacto nõ facto. ⁊ de hoc in. c. si diligēti. pal.

¶ Renūciatio ꝓprie est rei vel iuris spõtanea refutatio ⁊ põt fieri per illū ad quē ꝑtinet illud cui renūtiat̃. alias generaliter renūciatio põt fieri per quēlibet de re sua vel iure suo ꝓprio. vt. vij.q.i.q̃ꝫ periculosum. C. de pac. l. siqs in ꝯscribēdo. c. ad apostolicā. ⁊ c. si diligēti. pal.

¶ Repetitio capit̃ in iure pro reacceptõe in testamēto vel substitutione heredū vt dū querit̃ de receptione emolumēti oneris ꝯditionis modi vel alterius qualitatis ⁊ significat̃ eodē modo quo ꝓbabiliter significari ꝯducit̃ verbi gratia. Testator heredē īstituit. qui legata ab eo reliquit. ⁊ vulgariter ei substituit. ibi repetitio facta censet̃ a substituto. vt in. l. licet. ff. de lega. i. ⁊ ratio sumit̃ ex volūtate in substitutione. Itē ibi. testator heredē īstituit titiū ⁊ ab eo nomine ꝓprio legata reliquit vulgariterqꝫ ei substituit. ibi non cēsetur repetitio facta substituto. vt. l. i. §. ad quid ibi nominatū. ff. ad. l. falci. de hoc vide no. in. l. licet. preal. per bar. vbi multos ponit casus.

¶ Replicatio s̄ꝫ specu. eo. ti. ꝺ excep. §. multū. ē exceptiõis facte exclusio. ⁊ sic est q̄dā exceptio cõpetēs actori ꝯtra exceptionē rei. ⁊ istā semꝑ opponit actor. ⁊ ꝯtra replicationē actoris dat̃ duplicatio reo. ⁊ iterꝝ contra duplicationē rei datur actori triplicatio. ⁊ sic in infinitū extēdere licet. isti. eo. ti. in prin. de replicatione vide Io. an. per modū sūme. in. c. nobis. de excep.

¶ Repromissio est promissionis iam facte cõfirmatio. Uide supra. promissio.

¶ Repsalia est potestas pignorādi ꝯtra quēlibet de terra debitoris data creditori pro iniurijs ⁊ dānis. De his repsalijs dr̃ de iniu. ⁊ dā. da. ⁊ c. si pignoratões. li. vi. vbi ꝓhibent̃ extēdi ꝯ ꝑsonas ecc̃iasticas sub pena excõicatõis vel interdicti. Uñ breuiter repsalia dicūt̃ qñ aliqs oriūdus de vna terra spoliat̃ vel dānificat̃ ab alio oriūdo de alia terra. vl' ēt si debitū nõ soluerit ei. tūc. n. dat̃ ptās isti spoliato ꝙ ei satisfaciat ꝯ quēlibꝫ i terra illa vñ ē spoliator vl' dbitor.

¶ Repudiū est renūciatio ab vxore missa marito. vel ecõtra. q2 mittēs ꝯditiõi alterius petit renūciari. Itē dici põt repudiū qđ sub testimonio triū testiū vl' a ꝑsenti remittit̃ Etiā repudiū est residentiū discordātia. Inde dr̃ libellus repudij scriptura in qua alter alterius ꝯditioni renūciat. i libello aūt repudij scribebant̃ hec v̄ba. s. Res tuas tibi habeto. vel res tuas tibi agito. nec tamē potest mulier mittere repudiū nisi causa approbata. vt si forte maritus ꝓpter naturalē ībecillitatem minime coire possit. i libello vero discutiēdoꝝ spõsalioꝝ hec verba erant i vsu. Conditione non vtor. ff. de diuor. ⁊ repu. l. i. Que aūt sit dria iter diuortium ⁊ repudium no. ff. eo. ti. in rubri.

¶ Repudiare est spernere: respuere: vel dedignari.

¶ Reputatio s̄m pla. ē ꝯpensatio. vt. l. i. ff. de solutio.

¶ Res est v̄bū generale. vt. ff. si cer. pe. l. i. ⁊ in re sua qlibet est moderator ⁊ arbiter. C. manda. l. in re mādata. ⁊ C. de his q. vt idi. l. polla. i p̄n. Itē res deterior reddita nõ videt̃ .ff. cõmoda. l. iij. §. i. ⁊ ff. depositi. l. i. §. res. etiā res sua nemini seruit. l. in re cõi. ff. de serui. vrba. predio.

¶ Res iudicata s̄ꝫ aço. e o. ti. dr̃ snia q̃ finē ꝯtrouersiaꝝ ꝓnunciatõe iudicis accipit. vt. ff. eo. ti. l. i. Uel est qđ ꝯdēnatione vel absolutõe ꝯtigit. Et addūt qdā. si nullo iuris remedio snia possit retractari aut lapsis. x. dieb⁹ possit reformari. Sꝫ hoc nõ placet açoni. Itē res iudicata est a iudicē ⁊ in iudicio eius qđ deductū est rõne ꝑ eū adiudicatio. vt .d. l. i. cū ibi no. Nā ibi notat̃ ꝙ res iudicata nõ est snia sed id qđ est decisum ꝓnūciatione iudicis. Sentētia vero est dispositio vel pronunciatio iudicis legaliter declarata. lꝫ ergo ibi glo. videat̃ hoc ignorasse: ex quo sequit̃ ꝙ iterlocutoria nõ põt appellari res iudicata. q2 nõ capit finē ꝯtrouersiaꝝ: lꝫ qñqꝫ ⁊ iterlocutoria causa diffiniat̃. nec sententie arbitroꝝ dicunt̃ res iudicate. q2 nõ īponūt finē. nā per resilitionē pene potest resiliri.

¶ Res cões nāli iure dicunt̃ q̃ꝝ vsus oib⁹ aialib⁹ est cõis vt aer aqua ꝓfluēs ⁊ mare. ⁊ eius littora s̄m Aço. ⁊ isti. de reꝝ diui. §. flumina aūt. ⁊ ff. de acqr. re. do. l. i.

¶ Res publice dicūtur que sunt omniū populoꝝ ⁊ hominū tantū. vt sunt flumina. ⁊ portus. ⁊ que sūt dedicata vsibus populi. vt forum studium.

¶ Res sancte dicunt̃ que ab omni lesione munite sunt vt muri ⁊ porte ciuitatis q̃ ideo sancte dicunt̃ q2 pena sanguinis ꝯstituta est ꝯ eos seu aduersus eos q aliqd in his delinquūt violādo vel aliud cõmittēdo. vel tales res trāscēdēdo scalis admotis vel etiā aliqd in eoꝝ lesionē auferēdo. vel q̄libet alia rõne occupādo: vt isti. de re diui. §. siqs vo. Nā ciues romanos alias q̃ꝫ ꝑ portas egredi non decet. cū istud hostile ⁊ abhominādū sit. nā ⁊ remus frater romuli occisus tradit̃ ob id ꝙ muꝝ trāscēdere voluit. vñ Lucanus. Fraterno ꝑmi maduerūt sanguine muri.

¶ Res sacre dicunt̃ q̃ rite deo ꝑ põtifices ꝯsecrate sunt vt edes sacre ⁊ alia dona pia q̃ ad diuina ministeria ꝯsuāda dedicata sūt. vt cruces ⁊ thuribula. q̃ etiā alienari ꝓhibentur excepta cā redēptõis captiuoꝝ. vt. C. de postli. reuer. l. ab hostib⁹ ⁊. l. fi. de hoc vide. c. i. de pigno. ⁊ ibi glo.

¶ Res religiose sepulchra sunt in qbus hoies sepeliūtur. vt insti. de reꝝ diui. §. religiosum.

¶ Res soli. est res immobilis. vt. ff. de diuer. ⁊ temp. prescript. l. quibusdam.

¶ Res emphiteotica est res emphiteotice conditioni subiecta. scilicet illa quā ecclesia vel aliquis dominus dominio ⁊ proprietate retēta ꝯcessit emphiteote quantū ad solā possessionē. vnde si hic emphiteota rem illā in aliā ꝑsonā trāsponere vult nõ potest tradere eā. i. dñium transferre eo ꝙ ipse nec hꝫ nec habuit illud. ⁊ ideo alteri dare non põt q2 nemo in alium plus iuris trāsferre põt q̃ꝫ ipe hꝫ vt in regula nemo plus. de regu. iur. li. vi.

¶ Resarcire est restaurare. vnde dicit̃ cõpelli debes mihi damnum resarcire. i. restituere.

¶ Restitutio in itegrū. Require. s. in integrū restitutio ⁊ dat̃ tam ecclesie q̃ꝫ minoribus rõne etatis quare est prioris status vel iuris reintegratio. q2 succurit̃ per restitutionis auxiliū minoribus. xxv. annoꝝ. ⁊ etiā ecclesijs que minoꝝ iure fungi cēsentur. semper enim ecclesia debet iure minoris illesa seruari. vt in. c. i. eo. ti. ⁊ restituit̃ minor vel ecclesia siue ledat̃ siue decipiat̃ ipse minor siue tutor siue ꝓcurator eius. vel si p̄latus. sindicus. vel iconomus ecc̃ie decipiat̃ nā delictū persone nõ debet in detrimētū ecclesie redundare. in regula delictum. de regulis iuris. li. vi. ⁊ si restitutio fit iure minoris differt ab ea restitutione que

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0128
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST